

[Gert Petersen.]

noget, man meget gerne vil opnå, noget, som man anser for at være så forfærdelig rigtigt — det kan være at forbedre landets valutabalace eller få styrket den monetære integration osv. — så vil man helst se alt det, der taler for dette, mens man derimod er lidt mindre tilbøjelig til at se det, der taler imod. Jeg er helt klar over, det kan vendes om. Det må man gerne, men man skal blot have det med ind i sin betragtning, at sådan er en psykologisk mekanisme, og derfor er det i øvrigt kun igennem en debat, hvor de forskellige synspunkter brydes, at man kan nå frem til — og andre ved at iagttage og følge denne debat kan nå frem til — hvad der måske er det rigtige synspunkt.

Jeg har under alle omstændigheder også fundet eksempler på, hvordan man i den orientering, som er sket, ligesom ikke har lagt vægt på det, som jeg mener er relevant, når man skal bedømme Danmarks forhold til EF. Markedsministeren brugte selv et lignende udtryk i forbindelse med forureningsspørgsmålet. Han erkendte, at procedurereglen ikke var nævnt, men han anså det for at være ubetydeligt. Nu vel, i de tykke bind, vi har fået om fællesmarkedsdirektiverne, manglede vi, da vi arbejdede med jordlovene — og det var dog ret væsentligt — et særdeles vigtigt dokument, nemlig direktiv 67/42 om erhvervsmæssig handel med fast ejendom. Vi fik det fremskaffet, og det indgik i vores arbejde og vil formodentlig også indgå i debatten her senere i dag. Men da disse tykke bind kom nogen tid senere, så havde man ikke fra markedssekretariatets side fundet det nødvendigt at medtage en oversættelse af direktivet om erhvervsmæssig handel med fast ejendom. Jeg kunne bringe andre eksempler. Jeg kan tage flere korte bemærkninger, og jeg kan bringe andre eksempler på tilsvarende ting, som man fra markedsministerens side — lad os nu lade sekretariatet være, det er ministeren, der er ansvarlig under alle omstændigheder — altså ikke havde skønnet var så forfærdelig nødvendige, de var ikke relevante efter hans opfattelse. Det er begrænset, hvor meget man kan trykke, det ved jeg da godt, men vi andre måtte nok sige, at det ud fra en række forskellige betragtninger var og er relevant.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Det siger sig selv, at jeg har lyttet med særlig interesse til hr. Skovmands indlæg i dag og til de svar, der er givet af de ministre, hr. Skovmand har anklaget, og af de medlemmer af tinget, som hr. Skovmand har anklaget personlig.

Da jeg sad og lyttede til hr. Skovmands indlæg i dag, efterlod det hos mig et indtryk af et indlæg, som svarede ganske til det, som plejer at karakterisere indlæggene, når man er uenig i en sag: forskellige vurderinger, forskellige udlægninger, forskellig betydning kan man tillægge enkeltheder i en sag, der kræver titusinder og atter titusinder af oplysninger. Hvad er det så, hr. Skovmand på denne baggrund gør? Jo, han får slået fast, at der fra handelsministeriets side skulle være tale om næsten bestilt arbejde, når man lod være med at udføre en bestemt undersøgelse — det er en diskussion, vi havde i offentligheden for flere måneder siden. Man kan vurdere forskelligt, og der var konstateret én fejl, som alle vi, der har fulgt med i markedsdebatten, ved at markedsministeren har erkendt simpelt hen var en teknisk fejl i en beregning.

Så må vi vende tilbage til, hvad det var, hr. Skovmand sagde i går ved at tage ansvaret for den annonce:

„Vel findes der retfærdige blandt folketingets medlemmer. Blandt embedsmænd, organisationsfolk og journalister. Men der findes ikke nok. Derfor anklager vi ... Vi anklager ministrene for at udtale sig imod bedre vidende.“

Jeg vil sige til hr. Skovmand: hvis han selv føler det, han har sagt i dag, som en dokumentation, så vil jeg give ham det råd — jeg ved, han plejer ikke at tage imod dem, når jeg giver ham dem, men så vil jeg give ham det råd, at han denne gang i hvert fald følger det — at han sætter sig ind i folketingets forretningsorden og i ministeransvarlighedsloven, for så ved han, hvad kombinationen af disse to pålægger et ansvarligt medlem at gøre, hvis han føler, han har dokumenteret sin påstand.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen: Den 31. august brugte hr. Skovmand i en kommentar i B.T. ven-